



محاصره ی مکه و سنگ باران سپاهیان یزیدین معاویه (64 ق)

یزیدبن معاویه پس از شهادت اباعبدالله الحسین(ع) و یارانش در کربلا و اسیر نمودن اهل بیت و بازماندگان آنان، خود را در نزد مسلمانان، بی مقدار و بی اعتبار کرد.

یزیدبن معاویه پس از شهادت اباعبدالله الحسین(ع) و یارانش در کربلا و اسیر نمودن اهل بیت و بازماندگان آنان، خود را در نزد مسلمانان، بی مقدار و بی اعتبار کرد. از سوی دیگر، افشاگری های خاندان عصمت و طهارت و طرفداران اهل بیت(ع)، مردم را بر ضد حکومت یزید وادار به قیام نمود. به همین جهت در سال 63 ق شورش ها و جنبش های بر ضد یزید در حجاز به وجود آمد. سرانجام اهالی مکه و مدینه اقدام به مخالفت های علنی و درگیری مسلحانه با سپاهیان و عاملان یزید نمودند. در مکه، عبدالله بن زبیر با پرداختن به عبادت و مخالفت با یزیدبن معاویه، مردم را به گرد خود جمع کرد و به تدریج قوت یافته بود و توانست شهر مکه را از دست عامل یزید بیرون آورد و خود بر آن استیلا یابد. سپاهیان شام به مکه هجوم آورده و آن را در محاصره خویش قرار دادند و بر اهالی آن بسیار سخت گرفتند. آنان بر بلندی های اطراف مکه، منجنیق ها و سنگ اندازهای بزرگی نصب کرده و به وسیله آنها شهر را سنگ باران کردند. عبدالله بن زبیر و بسیاری از مردم به مسجدالحرام پناه آورده تا از شدت سنگ باران دشمن در امان باشند، ولی حصین بن نمیر دستور داد که مسجدالحرام و کعبه را نیز نشانه گرفته و زیر ضربات خویش قرار دهند. سپاهیان یزید با این اعمال ننگین خودکاری از پیش نبوده و متقابلاً موجب تقویت عبدالله بن زبیر و قیام او گردیدند. سرانجام یزید در 14 ربیع الاول همان سال به هلاکت رسید و نیروهای شامی به شام بازگشت نمودند و عبدالله بن زبیر، زمام امور حجاز را به دست گرفت.